

ffuelser frem til „Arkiv for Sovæsenet“, ligesom overhovedet overalt, hvor der er Spørgsmaal om vigtige Gjenstande. Det meget varme Foredrag, som den ærede Taler holdt, og som jeg i mange Punkter skal yde min Anerkjendelse, tror jeg dog havde været mere paa sin Plads ifjor ved Forhandlingen om Bevillingen af 1,500,000 Rd. til Bygningen af et nyt Skib, end det var iaar, hvor det gjælder om at bedømme den Anvendelse, Marinebestyrelsen har givet dette Beløb. Det ærede Medlem sagde: der har altid været Usikkerhed, Bakken og Samlen tilstede i Marinebestyrelsen, og maaste aldrig i høiere eller i mere fremtrædende Grad end iaar, og han anførte i Begyndelsen af sit Foredrag som Bevis herfor, at Marinebestyrelsen Intet havde, som det holdt sig til. Han spurgte, om Marinebestyrelsen holdt sig til Dybgaendet eller til Pantseret eller til Hurtigheden eller til Artilleriet (Vilde: Eller til Pengene) eller til Pengene. Nei, det holder sig til ingen af Delene; Sagen er den, man er nødt til at holde sig til alle disse Punkter samlede. Man kan ikke træffe et enkelt af dem frem, hvad det ærede Medlem ogsaa senere hen meget rigtigt udtalte i Slutningen af sit Foredrag. Marinebestyrelsen kan ikke sige: vi ville have et Skib med 10—12 Tommers Plader, thi saa kunne vi ikke faa det bygget for 1,500,000 Rd., og saa kunne vi ikke faa et Skib af „Lindormens“ Størrelse. Og saaledes gaar det med alle de andre Fordringer; den ene maa afpasses og afveies ligeoverfor de andre, og vi se da, hvad man kan faa. Som jeg før sagde, var dette Meningen med denne Bevilling, og ikke, at Ministeren skulde komme og sige: det er mig umuligt at løse den Opgave, der er stillet mig, derfor er der Intet gjort, og derfor foreligger der ikke engang Plan for Anvendelsen af disse Penge. Jeg kunde ligesaa godt være kommen med et Forlangende til 4 à 5 smaa Skibe som med et Forlangende til et stort Skib, der skulde koste 2 à 3 Millioner; men det er en ubillig Fordring, man her stiller til Marineministeriet. Opgaven for dette er at faa indenfor de Billaar, den bevilgende Myndighed har sat, de bedste og mest tidsvarende Skibe, som det er muligt at faa. Dette er

en Bestræbelse, der altid har været vist af og været den gjældende hos Marinebestyrelsen, og jeg tror ikke, at det kan kaldes Samlen og Bakken. Det ærede Medlem sagde, at det, man da idetmindste kunde forlange, var, at der ikke byggedes et Skib, som, medens det stod under Bygning, er ringere og mindre tilfredsstillende, end Tidens Fordringer ligesom nu ere. Jeg svarer dertil, at 8 Tommers Pantser er den største Pantserlykkelse der for Tiden er for Skibe, der flyde paa Vandet. Der er ingen større (Vilde: Jo, der er Skibe med 12 Tommers Pantser!). Ja, der er Skibe under Bygning med en større Pantserlykkelse, men jeg tror ikke, at der for Tiden flyder Skibe med større Pantserlykkelse; men selv om det er Tilfældet, er det dog ikke muligt at faa dette Skib pantsret med en større Lykkelse. Saa sagde det ærede Medlem, at Marinens tekniske Konsulent i Artillerisager havde udtalt sig for 10 Tommers Pantser; det skulde være det Mindste, der var nødvendigt, og naar man ikke kunde give Pantseret denne Lykkelse paa hele Skrogget, saa maatte man hellere lade være at pantsre de Dele af Skrogget, som ere mindst særligt saarlige. Det er netop den Bet, man er gaaet her ved dette Skib, idet man har anbragt det sværeste Pantser, det 8 Tommers Pantser, paa Midten af Skibet, der dækker Maskin- og Ammunitionskammene, og derimod ladet Pantserlykkelsen forløbe sig til 5 og 6 Tommer for og agter paa Skibet. Jeg tror, at, naar man havde stillet Fordringer op om Anbringelse af Pantser paa 10 og 12 Tommers Lykkelse, havde det bestemte Svar været, hvor man saa havde henvendt sig, at det var umuligt at bygge dette Skib, og Marinen vilde da have staaet uden at kunne paabegynde Skibet. Der var altsaa intet Andet for os at gøre, og jeg tror, det er den rigtige Bet, man er gaaet, nemlig at indskrænke Pantserlykkelsen til den Lykkelse, som Størstedelen af Skibene i de fremmede Marine have, og som gjør, at Skibenes Chef og Besætning med fuldkommen Sikkerhed og Tillid kunne gaa Sjenden imøde. Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa med Hensyn til Dybgaendet, og sagde, at den forhenværende Minister havde fassat et Dybgaende af 12 Fod, medens man nu